

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Seriozii neînțeleși nu se pri-
mesc. — Manuscrisurile nu se
retrimit.

INSERATE
se primesc la Administrațiunea în
Brașov și la următoarele:

BUCUREȘTI de ANUNȚURI:
la Viena: la N. Duker Nachf
Nuz. Augensfeld & Emeric Les-
ner, Heinrich Schalek, A. Op-
pelik Nachf. Anton Oppelik.
la Budapesta: la A. V. Gold-
berger, Ekstein Bernat, Iuliu
Leopold (VII Erzsebet-közt).

PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garmond pe o coloană
10 bani pentru o publicare.
Publicări mai dese după tari-
fă și învoială. — RECLAME pe
pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXVI.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 2 A. pe an
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 3 franci.
Se primumeră la toate ofi-
cele poștale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
Administrațiunea, Piața mare.
Târgul Inului Nr. 30. etajiu
I.: Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dusul în casă: Pe un an
24 cor., pe 6 luni 12 c., pe trei
luni 6 corone. — Un exemplar
10 bani. — Atât abonamentele
cât și inserțiunile sunt a se
plăti înainte.

Nr. 35.

Brașov, Vineri 14 (27) Februarie

1903.

Probleme economice.

(Reuniuni de credit și economie. Societăți coope-
rative de producțiune și desfacere.)

II.

În loc de-a face tot posibilul pentru a desvolta nouă ramuri de producțiune națională, aducând sacrificii serioase pe terenurile diverse ale acestei producțiunii, vedem faptul curios, că inteligența noastră cu carte de la sate și orașe, care dispune de mai multe mijloace și poate desfășura mai mult spirit de asociațiune și de întreprindere decât săténul sim-
plu, acea inteligență găsesce mai nimerit, de a-și retrage capitalul moș-
tenit dela părinți din afacerile părintești ori din moșia agonisită, și preferă a da moșia în parte ori cu arândă la săténii, ér capitalul de exploatare îl depune la vr'o bancă cu dobândă. Bărbații noștri din inteligență tind în genere să nu mai muncescă și producă nimic prin munca și sudorea proprie, ci aspiră a deveni și trăi ca rentieri, pensionari. Agricultura, dic densii, că nu renteză, nu le produce nici moșia, nici munca proprie, dér le produc banii alocați la bancă, care le dă întâiu o frumósă dobândă, apoi jetóne și mărci de prezentă, ca membri ai comite-
tului de administrație ori direcțiunei, apoi diverse plăcóne și îndatoriri ale clienților băncii.

Deci clasa noastră cultă, din muncitori și producători direcți, tinde a deveni o clasă consumătoare și de rentieri, pensionari. Și este foarte réu și mare pagubă acesta pentru o națiune tinéră și care are să lupte pentru esistența ei, cum este a noastră, că se sustrag din lupta și concurența dîlnică tocmai elementele cele mai instruite și mai oțelite, dedate cu asprimea vieții, ca și cu cuceririle unei vieți mai esigente, mai luxóse! Fiii și nepoții noștri, cari se pomenesc și cresc în

alt mediu social, și în alte împrejurări relativ mai favorabile, vor fi mult mai puțin elastici și apti de sacrificii, și mai puțin rezistenți adevăraților și vor perde aproape cu totul contactul cu poporul — cu o-
pinca.

Atât înmulțirea băncilor cât și a advocaților la noi este numai un progres relativ pentru popor și bunăstarea materială a poporului. Odi-
nióră era avocatul public, care apóra din oficiu pe cel nedreptătit și era instituțiunea românească veche a *protimisului*, care apóra și împiedeca înstréinarea averii familiare la boierii și moșnenii — și instituțiunea feudalității, care ținea și ocrotea pe jobagiú în casă și pe sesiunea lui, decă el își îndeplinea claca, dijma și angaralele. Ađi, decă țeranul nu-și póte achita la timp datoriiile sale și nu póte împăca pe creditorii săi, îl scóte din moșia și casa sa părintească avocatul și banca română, tot așa ca și avocatul și banca străină.

Să luăm acum fapte concrete și să observăm, de exemplu aparițiunile într'unul din ținuturile transilvane pure românești, în vechea țeră și capitală a lui Radu Negru: Făgăraș.

În Făgăraș, un oraș de provincie cu vr'o 6000 locuitori compuși din fel de fel de neamuri, sunt numai vr'o 20 advocați între cari 10 români, vr'o 4—5 adv. olteni în Brașov și Zărnesci, apoi în scurt timp s'au înființat repede următoarele bănci românești: „Furnica“ în Făgăraș la 1883 cu 120,000 cor. capital, „Olteana“ în Viștea-de-jos 1893 cu 40,000 cor., „Unirea“ în Vad 1893 cu 13,853 cor., „Parsimonia“ în Bran 1895 cu 60,000 cor., „Venețiana“ în Veneția-de-jos la 1901 cu 20,000 cor., „Porumbăceana“ în Porumbacu-de-jos la 1900 cu 20,000 cor. și „Creditul“ în Zărnesci 1902 cu 120,000 cor. capital.

Va să dică în total vr'o 23—24 advocați și 7—8 bănci la o populațiune pur-agricolă de circa 80,000 suflete.

Dér abia sunt în comitatul Făgărașului trei medici români, un singur farmacist român, nici un inginer ori architect român, nici un silvicultor român, și câți-va, 10—11, brănișteri români. Morile și morarii sunt ai străinilor.*

Acésta este starea social-economica într'un comitat pur românesc fără proprietate mare străină, cu ferme model ale statului și cu multe decimi de mii de jughere pădurii seculare (însé devastate pe alocurea) de ștejar, fag și brad, cu pășuni grase de munte, cu multe ape curgătoare, cu multe materii prime de tot soiul și apte pentru diferite întreprinderi industriale, cu cursuri de apă, având putere de sute și mii de cai, cursuri, ce ar puté servi la estragerea și utilizarea celor dintâi, deosebit de producțiunea veche, agricultura primitivă și cultura vitelor antică.

Ei bine să căutăm și cercetăm mai de aproape, cari sunt urmările și efectele unei atări organizațiunii sociale unilaterale și în special care este influența, ce a exercitat'o înființarea atâtor bănci românești, într'un câr ele au mărit și perfecționat bogăția și producțiunea națională județiană. Simptomele sunt de tot triste, căci în loc de progres și bunăstare materială, poporul s'arăcesce și se ruinează pe di ce trece. Dela Vlădeni și Țințari și până la capul celălalt al comitatului, la Porumbac, poporul nostru emigréază în massă în America, căci România nu-i mai póte hrăni pe toți. Satele foste granițere cu ordinea și disciplina lor militară și severă din vremea graniței — Tohanul, Șinca, Ohaba, Vadul etc. etc. sunt ađi mai mult séu mai puțin

* Cu o singură excepțiune din timpul recent. — Culeg.

demoralizate, ca și satele pure boeresci Veneția, Comănele, Gridul, $\frac{2}{3}$ din tocutorii lor astăđi sunt duși în România și numai $\frac{1}{3}$ parte din locuitorii, de obicei copii și ómenii bătrâni, mai sunt acasă. Puțini locuitorii în aceste sate mai sunt, cari să nu fi mers să caute serviciu în Țeră! Bunăstarea materială și independența de odinióră au dispărut cu totul.

Emigrațiunea, ca consecință funestă și fatală a scăpătării și miseriei, nu se póte stângini și combate cu una cu două. Ađi avem de luptat cu *absentismul* limitat în România vecină. Ér decă va începe serios ducerea în America în massă, atunci vom avé perderi colosale în ómeni, ca și în avuția națională, mai cu sémă decă vor reuși câți-va dintre emigranții noștri, să-și creeze acolo, în țera dolarilor și a aurului, o pozițiune socială stabilă, ei vor atrage multă lume după sine și vor emigra cu droia din satele și vecinătatea lor.

Rusia și Germania. Diarele rusești atacă de cât-va timp politica Germaniei în Orient. „Novoje Vremja“ îndemná guvernul rusesc să ia cele mai severe măsurii în contra scopului ce urmărește Germania cu planul de căi ferate în Anatolia. Intre Germania și Anglia este o înțelegere, după care Germania să ocupe vestul Persiei, ér Anglia sudul Persiei, unind liniile ferate din India cu liniile germane din Bagdad. Decă s'ar face acésta, Rusia nu va puté nici-odată eși la mările de miadă-đi. Diarul „Grajdanin“ îndemná guvernul să rămăe credincios politiceii lui Alexandru III. „Rusia are doi inimiști istorici: Anglia și Germania. Răsboiul cu aceste două state este pentru Rusia inevitabil“ — dicé fóia rusescă.

„Mobilisările. Diarele englese primesc din Rusia telegrame, cari cuprind scirea, că Rusia a terminat pregătirile

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Istoria unei crime.

De Maxim Gorki.

(Urmare)

3.

Când se deșteptă Ionel, se vędú culcat pe un priciú într'un local întunecos subteran, ale cărui boltituri erau acoperite tot așa de găuri, ca și fața lui Salakin. Își învîrti limba în gură — banii ca 'n palmă, ci numai bale fierbinți și amare. Ionel suspină din adăncul inimei și se uită împrejur.

Intreg localul era plin de priciuri, pe cari nisce figuri sdrențóse stăteau culcate ca nisce grămeđi de gunoiú. Unii se deșteptaseră deja, se mișcau greoi, ori se dădeau încet din culcuș — alții durmiau încă. Se auđia un șopot surd, întrerupt de horcăitul celor ce durmiau — cine-va bălăcia în apă. Aceste figuri sdrențóse ómenesci aveau în amurgul dimineții înfățișarea unor fășii din nisce nori de tómnă.

— Ei, te-ai deșteptat?

Lângă Ionel se afla Salakin. Fața lui

era roșie — se spălase tocmai cu apă rece. Salakin ținea în mână o cutie de alamă, care avea o mulțime de roțițe și se uita zimbînd aci la cutie, aci la Ionel.

— Eri ne-am spălat bineșor mâțele, dicé Kușin, uitându-se cu reproș la amicul séu.

— Da, le-am spălat cum se cade... răspunse celălalt în tonul mulțumirei.

— Nu mai am nici o copecă.

— Nu face nimica. O să facem și să dregem noi ceva.

— Așa-a, vorbesci de giaba.

— Fii liniștit! Eu mai am șapte-spre-dece copece, apoi mi-oi vinde cismele — și ai să veđi, că o să fie bine!

— În acest chip — da, dicé Ionel, uitându-se neîncredător în fața prietinelui séu și vędénd că Salakin tace, adaugă: „Acum trebuie să-mi ajuți! Mi-am bęut banii cu tine, prin urmare...“

— Bine, bine. Ce mai atâtea vorbe. Impărțim bucuria și durerea. Bogați nu suntem, la împărțăștină nu ne vom lua de pór. N'avem mult de împărțit.

Privirea și tonul lui îl liniștiră pe Ionel, care apoi întrebă: „Ce ai în mână?“

— Ghicé.

Kusin se uită împrejur și întrebă șoptind: „Póte vr'o mașină de făcut bani?“

— Al dracului băiat! dicé Salakin rîdénd. „Dér ce scii tu despre facerea banilor?“

— Sciu eu, ce sciu. Un țeran, care locuia la distanță de 7 verste de noi, scia să facă bani.

— Ei, și?

— Și ce? A fost deportat la Siberia.

Salakin deveni gânditor, tăcú, învértia cutia de alamă în mână și dicé suspinând: „Așa-i, pentru d'al d'astea te deportéază.“

— Va să dică, cu adevérat, e mașină de-acelea? întrebă Ionel arătând cu capul spre mașină.

— Nu. Asta-i mașina unui ciasornic. Scólă-te, să bem ceaiú.

Ionel se dădú jos de pe priciú, își neteđi pěrul și dicé: „Sé mergem!“

Însé cutia de alamă îl făcú curios și îi inspiră în același timp și un fel de frică. Vędénd, că Salakin o ascunde sub ja-
chetă, îl întrebă: „De unde o ai?“

— Am cumpérat'o în piață, când mi-am vëndut mantaua. Am dat pentru ea șapte-deci de copece.

— Și ce vrei să faci cu ea? întrebă Ionel.

— Veđi, răspunse Salakin, aplecându-se la urechea lui Ionel, de mult își bat capul să aflu, cum se face, că ciasornicul scie timpul. Când e la amiađi, arată douăspredece — de unde vine asta? Căci nu e alt-ceva, decât simplă alamă, și totuși e astfel aranjată, de scie să arate timpul. Umul póte să se orienteze după sóre; do-bitócele sunt și ele vii, dér nu înțeleg nimica — ele trăesc fără consciență. Aici însă, aceste roțițe, acésta alamă...

Pe Ionel îl durea capul. Mergea alături de amicul séu, asculta vorbele lui nelămurite și își sforța gândirea să aflu, ce va face Salakin, decă își va vinde cismele? Óre îi va înapoia măcar jumătate din banii risipiți? Se uită la Salakin drept în față și întrebă: „Când vinđi cismele?“

— Să bem întâiu un ceaiú, și apoi să mergem. Încât pentru ciasornic, dragul meu, de mult își sfarm capul cu el. Am întrebat pe mulți — și între aceștia erau unii ómenii cu minte — unul dicé așa, celălalt așa. Nu pot înțelege.

— Și ce vrei cu asta? întrebă Ionel curios.

pentru mobilizarea a 280 de mii de rezerviști. Statul-major lucrăză cu activitate. Tote trupele armatei de sud sunt gata de plecare. Pe de altă parte „Berliner Tageblatt“ află, că ofițerii de rezervă austriaci, cari locuiesc în Germania, au primit ordin d'a fi gata de plecare, la cea dintâi chemare. Toți generalii, comandanții ai diviziunilor bulgare, au fost chemați la Sofia la o consfătuire asupra măsurilor necesare, ce ar trebui luate într'un cas eventual.

Cestiunea macedoneană.

Diarele din Viena publică un comunicat oficios cu privire la reformele, ce Austro-Ungaria și Rusia, aprobate și de celelalte puteri semnate ale tratatului de Berlin, pretind să se introducă în vilaetele Cossovo, Salonic și Monastir, pentru-ca să înceteze cauzele de nemulțumire a populațiilor de acolo. Insuși guvernul turcesc a simțit necesitatea de a-se introduce anumite reforme, cari să garanteze respectarea legilor și să dispară abuzurile. Guvernele din Viena și Petersburg luând cunoștință despre intențiile Turciei, au fost de părere, că pentru menținerea ordinei și liniștii în amintitele ținuturi, e de mare importanță, ca dispozițiunile contemplate de Pôrta otomană să fie întregite. Conduse de acest gând, ele în deplin acord au ajuns la convingerea, că trebuie să recomande Pôrtei aplicarea de reforme, cari s'ar pute rezuma în următoarele:

— Inspectorul general trebuie să stea mai mulți ani în postul său pentru-ca să pôta corespunde cu succes problemelor încredințate lui. El are dreptul, decât cere necesitatea menținerii ordinei, să dispună de trupele turcesci, fără de a cere pentru această concesiune de la guvernul central, în fie-care cas singularic. Valii sunt datorii a-se acomoda strict instrucțiunilor inspectorului general.

Pentru organizarea poliției și gendarmeriei guvernul turcesc se va folosi de specialiști (instructori) din străinătate. Gendarmeria va fi formată din creștini și mohamedani, în proporția corespunzătoare numărului confesiunii din respectiva localitate.

Păzitorii de câmp vor fi aleși în comunele locuite în majoritate de creștini, din sênul acestora.

Deoarece în urma turburărilor recente, s'au făcut în cele trei vilaete numeroase arestări, din care cauză spiritele sunt foarte iritate, guvernul turcesc va amnestia pe toți indivizii acușați de delictes politice, séu condamnați, și va amnestia și pe fugari, ca astfel să se accelereze restabilirea raporturilor normale.

Pentru a-se garanta funcționarea regulată a instituțiilor locale, în fie-care vilae se va face un preliminar despre încassări și cheltueli, și veniturile respectivului vilae, pe care le va controla banca otomană, se vor întrebuița pentru acoperirea necesităților administrative locale, înțelegându-se între acestea și léfa funcționarilor civili și militari. Modul de încassare a dijmei se va schimba și se va desființa arendarea lor.

Hotărîrea Sultanului de a primi reformele propuse de Rusia și Austro-Ungaria, a produs satisfacție pretutindenii în Europa. Acceptarea e considerată ca un succes diplomatic remarcabil.

Deputatul Demarinis a provocat în Camera italiană, o dezbateră asupra cestiunii macedonene.

În discursul său, foarte documentat, oratorul a tăgăduit cu energie Bulgarilor drepturile lor la pretențiunile de hegemonie. Ceva mai mult, a negat chiar Bulgarilor macedonenii drepturi firesci în această provincie.

Singurele naționalități, cari în drept pot formula revendicațiunile respectabile — a dis Demarinis, — sunt Românii, Grecii și Albanesii.

Al doilea orator, deputatul Guicciardini, a insistat asupra drepturilor naturale ale Albanesilor, pentru cari se scie, că Italia are o simpatie deosebită.

Vice-amiralul Morin, ministrul ad-interim al afacerilor străine, răspundând la mai multe interpelări în privința cestiunii macedonene, a făcut următoarele declarațiuni:

Puterile semnate ale tratatului de Berlin au avut totă dreptatea de a pretinde aducerea la îndeplinire a tuturor dispozițiunilor din acel tratat, spre a asigura o stabilitate politică în Peninsula balcanică.

Reformele decretate de curând de Sultan, n'au părut puterilor de loc suficiente și de natură a pute vindeca relele de cari suferă provinciile europene ale imperiului otoman.

Soluția stabilită la Viena de către miniștrii afacerilor străine ai Austro-Ungariei și Rusiei, răspunde în principiu propriilor noastre idei, și noi ne-am grăbit de a notifica deplina noastră adesiune la propunerile supuse de către ambasadorii celor două imperii, de la Constantinopole, Sublimei Porți.

Evenimentele, cari se prevăd, sunt de sigur grave și decisive pentru orientul otoman; decât însă guvernul bulgar este în măsură de a suprima focarul de agitațiune, decât Pôrta aduce la îndeplinire în

timp util angajamentele formale, ce a luat față de Europa, crisa actuală ar pute fi înlăturată, și o soluțiune, care ar da pacea și liniștea populațiunei din Balcani, este posibilă. Dacă însă incendiul n'ar pute fi stăpănit, Italia nu s'ar mărgini numai la rolul pasiv de simplu spectator și observând cu scrupulositate propriile sale angajamente și respectând legitimele interese ale celorlalte puteri, va veghia cu energie ca nici o atingere să nu fie adusă drepturilor și intereselor sale. (Vii aprobări.)

Diarul grec „Astrapi“ publică câteva fragmente din nota adresată puterilor în cestiunea macedoneană de guvernul grec. Nota e scrisă de d-l Delianis, prim-ministru, în colaborație cu d-l Scuzes, ministru de externe, și e ținută într'un ton foarte energic.

Reformele ce se studiază relativ la Macedonia, guvernul grecesc, prin nota această, le respinge energic și formal și afirmă, că imediat ce ele vor fi puse în aplicare, poporul grec din Macedonia va provoca o mare și adevărată revoluție.

Ori ce soi de reforme se vor propune, vor fi respinse, decât la alcătuirea lor nu va lua parte și statul grec, ca primul stat, care se interesează de sôrtea locuitorilor Macedoniei.

Nota descrie apoi amănunțit popóarele din Macedonia după naționalitate, și probă superioritatea absolută a Elenilor.

Spune că Macedonia atunci numai va pute să se rescóle și să provóce revoluție, când poporul grec va decide această.

Acésta se dovedesce și din trecut, când Macedonia s'a resculat de la un capăt la celalalt, fiind-că revoluția a fost cređută necesară de populațiunea grécă.

SCIRILE DILEI.

— 13 (26) Februarie.

O conferență despre Huniadești. D-I.G. Constantinescu-Râmniceanu, profesor și senator, și-a desvoltat la Ateneul român conferența sa despre „Ioan Corvin Huniade și regele Mathia“ (1440—1490). Conferința a fost motivată de inaugurarea statuei equestre a Regelui Mateiu Corvin la Cluși și afirmarea maghiarismului în inima Ardealului. Marele istoric Fejér a dovedit originea românescă a Corvinilor, totuși Ungurii le maghiariséză numele. Perioda descrisă de conferențiar, face parte din epoca reînvierei cruciadelor, când s'a ilustrat geniul vitejiei românesci prin Basarab, Mușătești și Corvini, fără de care civilizațiunea europeană ar fi luat o altă direcțiune, căci Ungaria trecea prin crizele cele mai acute de succesiune. În

aceste împrejurări critice apar Corvini și geniul lor militar fascinează lumea. Noi Românii, încheie distinsul conferențiar, trebuie să fim mândri, că am dat Ungurilor pe cel mai mare erou, ca și pe cel mai înțelept și democrat rege. Ei însă n'ar trebui să uite pe fiii eroilor de la Belgrad, Sibiu, Porțile-de-fer, etc.

Inmormântarea regretatului protopop David Terfaloga din Vêrșet s'a făcut Miercuri în 18 Februarie n. A asistat un mare număr de amici, cunoscuți și stimători ai răposatului protopop, care pe când se afla în viață, se bucura de stima generală. Serviciul divin funebral la casa mortului, l'a sêvêșit protopresbiterul I. Pepa asistat de numeroși membrii din clerul tractului. Cântările le-a executat corul Reuniunii de cetire și cânt din Coșteiu. Plecând convoiul de la locuința mortului, a ajuns la biserica catedrală din Vêrșet unde preoțimea sêrbă primesce mortul în ornate cu o cântare funebrală. Aici s'a început liturgia celebrată de protopresbiterul sêrb al Vêrșetului, de 2 parochii și diaconul catedralei în limba sêrbescă. Biserica era tixită de lume. După terminarea liturghiei, s'a făcut la 2 ore d. a. prohodul, tot de preoțimea sêrbă. A asistat la prohod și episcopul sêrbesc Zmeianovic, care a cetit la sfêșit rugăciunea de deslegare. Preoțimea română asista în ornate pe lângă sicriu. De la catedrală convoiul plecă spre cimitieriu, unde preoții sêrbi se retrag și ceremonia se continuă și se sfêșesce prin preoții români. La mormânt a ținut cuvântarea funebrală protopopul I. Pepa.

Revocarea legii iesuiților în Germania. În presa protestantă din Germania domnesce o vie agitație din cauza svonorilor, ce s'au lătit despre revocarea legii, care interđicea stabilirea iesuiților în numita țeră. Concesiunea această se face din partea guvernului față cu partidul catolic „Centrum“, de spriginul căruia guvernul german are mare necesitate.

Desființarea iobăgiei în Rusia. Pentru a rămân neștersă, în memoria poporului rus amintirea Impêratului Alexandru II, Sinodul rusesc a hotărît ca aniversarea desrobirii serilor, decretată de decedatul Impêrat, dela 19 Februarie, să fie sêrbătorită printr'un Te-deum solemn, în loc de parastas, cum se obiceiua până acum.

„Un locotenent pedepsit“. Afacerea cu locotenentul Pompeiu Benția, din Cind Bisericii, despre care se țice, că ar fi pământ pe un voluntar evreu, se prezentă în ultima sa fasă precum urméză: Deputatul Egri avea de gând să interpeleze în această chestiune, a renunțat însă la acest gând,

— Este interesant. De unde vine asta? Omul pôte umbra, dér este viu, asta se înțelege...

Salakin vorbia atât de mult și atât de iritat despre misterul ciasornicului, încât Ionel dela o vreme se infectă și el de însuflețirea amicalui și încep să ghicescă, cum se face, că ciasornicul pôte arăta timpul și în vreme ce beau ceaiul amândoi, au discutat foarte viu chestiunea această.

Pe urmă se duseră să vëndă cismele, și căpêtară pe ele două ruble și patru-deci de copece. Salakin era necăjit, că le-a vëndut așa de eftin. În piață luă pe Ionel cu sine într'o cărciumă și de ciudă și necaz cheltui o rublă întrégă. Nôptea târziu, când amândoi se duceau să se culce, clătînându-se și vorbind amândoi de-odată și tare, Salakin nu mai avea în buzunar, de cât cincigologani câte de cincigopece unul. Ionel îl ținea de braț, îl împingea înainte cu umêrul și vorbia mulțumit: „Frate! Îți spun, că-mi ești așa de drag, par' că mi-ai fi frate. În adevêr! Suflet bun! Fă cu mine, ce vrei! În adevêr! Decă vrei sui-te pe mine călare și eu te duc în spate...“

— „Nătărăule“, mormăi Salakin. „Nu-ți face grijă de geaba. O să ieșim noi din tôte. Mâne merg

tinele, cu tot ce este în ele! De ocamdată n'avem nevoie de ele.“

— Și cu asta-basta! strigă Ionel și încep să cânte cu voce subțire:

„Sunt sêrac și nu frumos...“

Salakin se opri și cântă mai departe:

„Îmbrăcat în sdrênțe...“

Amândoi se țineau strînși unul de altul și urlau cu glasuri răgușite:

„Nimeni nu vré să mă vadă“

„Tôte fetele fug de mine!“

Și Mațieiu, diavolul ăla cu pêru-roșu, pe acela am să-l învăț eu minte.“

4.

Trecură două săptămâni.

Intr'o nôpte cei doi prieteni steteau lungiți unul lângă altul în localul suteran, unde dormiau de obicei, și Ionel îi făcea lui Salakin reproșuri amare: „Tu ești de vină la tôte! Decă nu erai tu, eu aș fi găsit unde-va de lucru.“

— „Ba să te ia dracu!“ răspuse Salakin indosat.

— Nu injura! Eu spun adevêrul! Ce să mă fac eu acuma? Să mor de fôme?

— Du-te și îți ia o nevastă bogată, apoi te vei sătura... Papălapte!... Esti mai

— Ciupitul! Spurcatule!

Nu era pentru întâia-dată, că se întretineau în acest ton.

Điva umblau haimana pe cele străđi, pe jumătate goi, vineți de frig, și numai arare-orî găsiu ceva de lucru. Tăiau lemne, spârgeau ghiața prin curți și căștigau din când în când câte două-deci de copece, pe cari le risipiau la moment.

Une-orî ducea Ionel coșul vr'unei bucătărese în piață și căpeta câte un gologan, după-ce a purtat câte un cês întreg coșul încărcat cu zarzavaturi și carne. În asemenea casuri, Ionel, care era flămând, de vedea tot schintei verđi, simția, că urêsce bucătăresa, încât ar fi în stare să o omóre, temându-se însă, să nu-și trădeze sentimentele adevêrate, lua o poziție umilită și la tot ce se afla în coș și care îi ațita fômea, se uita cu indiferentism simulat.

Une-orî, ca să nu-l observe poliția, Ionel cerea milă, ér Salakin fura câte-o bucată de carne, pâne séu ceva zarzavat. În asemenea casuri Ionel tremura de frică și țise către soțul său: „Să veđi, că o să mă nenorocesci. O să ajungem amândoi în temniță!“

și demâncare, răspuse Salakin cu sânge rece. „Ce sunt eu de vină, decât este mai ușor a fura, decât a găsi de lucru?“

În điva aceea abia putură aduna pricêșit șese copece, ca să aibă pentru culcuș. Salakin șterpeli unde-va o pâne albă și o legătură de morcovii — alt-ceva nu aveau de mâncare.

Mațele li-ardeau de fôme și îi făcea mânioși, căci nu puteau dormi.

— Cât am cheltuit cu tine? întrebă odată Salakin. „Tot ce aveai tu era matau și sêcurea.“

— Și cele șese-deci de copece le-ai uitat?

Amândoi se rînjau unul către altul ca nisce câni răi și Ionel îl îmbrâncis chiar pe Salakin în două rënduri. Dér rețările încă tot nu ajunsese la crisă. Ionel se deprinsese cu Salakin și sciea, că făcând densus i-ar merge încă și mai rău. Să se mână și pe mai departe în oraș, îi era frică. Să se întorcă în satul său așa sdrêșos și prăpădit, îi era rușine de mă-sa și de fete. Ér Salakin îl lua în rîs, de câte ori îi vorbia de mers acasă.

(Va urma.)

după ce ministrul de honveđi l'a asigurat, că s'au luat măsuri pentru a pedepsi pe d-l locot. Benția. Sub titlul de mai sus diarele maghiare spun, că d-l Benția a fost dispensat de sarcina de profesor la școala-voluntarilor și i-s'a dat o severă pedepsă disciplinară.

Concediat din rezerva de honveđi. Cu ziua de 1 Martie 1903 d-l Victor Anceanu sub-locot. în reg. 21 de honveđi (Clușiu), împlinindu-i-se timpul serviciului în rezervă, a fost concediat la cererea proprie din rezerva de la armata de honveđi.

Camera română a votat cu 73 voturi, contra 7, din 80 votanți, proiectul de lege pentru desființarea acciselor.

O călătorie de studiu Redactorului ziarului „Debreczen” d-l Moricz Pál jun. societatea diariștilor unguri i-a acordat un ajutor, ca să călătorească prin comitatele locuite de Români și Sași spre a studia raporturile politice. Despre rezultatul studiilor sale va prezenta la timpul său un raport. „S. D. T.” din Sibiu salută cu o vie satisfacțiune întreprinderea lui Moricz și îi asigură o primire cordială în cas când s'ar duce și la Sibiu.—E curios, că se risipesc bani pentru lucruri, cari ar pute fi studiate și fără călătorii de studiu.

Organizarea militară a Statelor-Unite. Cu prilejul punerii pietrii fundamentale a noului local al școlii militare, Roosevelt a pronunțat un discurs, declarând că Statele-Unite doresc pacea, dăr nu pacea lașului, care se teme, ci a omului conștient de forța lui. În decursul evenimentelor ce s'au perindat, Statele-Unite au probat, că au devenit o mare putere. Este nevoie dăr ca armata și marina să fie pregătite în timp de pace, pentru a-și pute face datoria în cas de război.

O petiție a rabinilor ortodocși. Patru-șeci de rabin ortodocși au ținut zilele acestea o consfătuire în Budapesta și au redactat împreună o petiție către ministerul de finanțe, în care cer să se revocă ordinul aceluiași ministeriu, ce l'a dat nu de mult, impunând jidovilor cari țin debit de tutun, să țină deschisă prăvălia și în zi de Sâmbătă. Petiția a prezentat-o ministeriului deputatul Vészi-Weiss, căruia ziarul „Egyenlőség” îi aduce elogii pentru sprijinul dat coreligionarilor săi. Petiția, după cum asigură aceeași foie, se va rezolva în curând în sens favorabil.

Inghitiți de valuri. Din Helsingsfors (capitala Finlandei) se anunță o mare nenorocire întâmplată pe coasta Mării Baltice. Peste două sute de pescari, cari se aventurase pe apă, au căzut pradă valurilor. Nică una din victime n'a putut fi salvată.

Tolstoi despre princessa Luisa. Corespondentul din Londra al ziarului „Newyork World” a atras de curând atențiunea contelui Tolstoi asupra împrejurării, că principesa de coronă a Saxoni și Giron ar fi declarat, că au fost influențați de operele lui și că mulți susțin, că învățăturile lui Tolstoi ar fi responsabile pentru faptele Luisei și a lui Giron. Tolstoi a răspuns cu data de 11 Februarie din Iasnaja Poljana: „Nu vreau să mă fac judecător asupra purtării nenorocitei femei. Stă scris: „Nu judeca, ca să nu fii judecat”. Susțin însă, că în celea scrise de mine nu se cuprinde un rând măcar, care ar justifica o asemenea purtare. Eu mărturisesc credința creștină, al cărei principiu prim este a-ne sacrifica plăcerile și fericirea noastră pentru binele deaproape. Pemeia acesta a sacrificat nu numai pacea și fericirea soțului și socrului său, oi și pe a copiilor săi, dintre cari cel mai mare trebuie să aibă suferințe teribile și va suferi totă viața din cauza reginei, mamei sale. Ea a sacrificat totul pentru voluptatea de a pute fi neîmpedecată la oaltă cu șarmantul domn Giron. Eță părerea mea despre afacerea murdară, care preocupă întreaga lume.”

Pedepsită pentru fumat. Princessa rusă Galitzyn, care se află la cură în

Baden lângă Viena, a fost pedepsită zilele acestea cu o amendă de 100 corone pentru-că a fumat în teatru.

Concert. Musica comunală va da în sera de 1 Martie un concert în sala hotelului Europa. Inceputul la orele 8. Intrarea 60 bani.

Lecții din limba franceză dă o profesora diplomată de origine franceză atât din gramatică, cât și din literatură și conversațiune, cu prețul forte eștin de 1 corónă pe o oră, atât în locuința respectivului, cât și acasă la D-sa. Detaliile în Villa Kertsch, la camera Nr. 12.

Scrisoarea împăratului german.

(Împăratul Wilhelm și revelațiunea divină).

Anul trecut asiologul și profesorul Delitzsch a ținut în Berlin sub titlul „Babel und Bibel” o conferință despre rezultatul săpăturilor din Babilon și Ninive. Expunerile savantului au fost foarte apreciate. O serie întregă de broșuri se ocupă cu conținutul conferinței și Houston Stewart Chamberlain, cunoscutul autor al operei „Grundlagen des 19 Jahrhunderts”, în prefața ediției III. a lucrării sale, a supus unei critici ideile lui Delitzsch. O a doua conferință provocă o senzație și mai mare în publicitate, fiind-că părechea imperială germană se afla în publicul auditor și împăratul Wilhelm se întrețină cu profesorul după conferință timp mai îndelungat. Expunerile lui Delitzsch culminază în aceea, că *legislația mosaică nu se întemeiază pe revelațiune, ci pe cartea de legi a regelui Hammurabi.* Fiind împăratul german nu numai șeful imperiului, ci reprezentând și *puterea supremă episcopescă* în biserica evangelică din Prusia, trebuia să desavueze svonul, ca și cum densus în privința testamentului vechiu ar fi de acord cu Delitzsch. Acesta s'a făcut acuma în scrisoarea de mare importanță, pe care împăratul Wilhelm a adresat-o admirabilului *Hollmann*, membru în direcțiunea societății orientale germane, în sinul căreia își ținuse Delitzsch conferința. Scrisoarea publicată în „Grenzboten”, are următorul text:

Iubite Hollmann! Telegrama, ce v'am adresat, vă va fi împrăsciat îndoilele pe cari le aveți încă în privința pasagiului final al conferinței. Acesta a fost priceput foarte bine de auditori și trebuia să rămână așa. I-mi pare bine însă, că prin întrebarea d-voastră, materia conferinței a doua se mai abordază odată și profit cu plăcere de ocaziune spre a-mi preciza, după ce am vădut corectura, încă odată cu totă claritatea poziția mea.

Din incidentul unei serate, ce a dat-o profesorul Delitzsch avuse ocaziune a conferi și discuta mai multe ore cu Majestatea Sa împăratăsa, ér eu asistam ca auditor pasiv. Densus a abandonat din păcate cu acest prilej terenul istoricului și asiologului riguros și a ajuns la *concluziuni și ipoteze teologice-religioase*, cari erau foarte nebulose și hasardate. Și când a venit la noul testament, s'a vădut neîndoios, că densus în *ceea-ce privește persoana Mântuitorului nostru, desvoluta păreri cu desăvârșire divergente, unde eu nu numai că nu puteam să-l urmez, dăr trebuia să constat punctul său de vedere, care era diametral opus celui al meu.* Densus nu recunoșce *divinitatea lui Christos* și de aceea făcând concluzia retrospectivă asupra vechiului testament, acesta n'ar conține nici o revelațiune referitoare la el, ca la un Mesia. Aici se isprăvesc rolul asiologului și al scrutătorului istoriei și începe rolul teologului cu tôte părțile sale luminoase și umbröse. Pe acest teren nu pot de cât să-i dau sfatul stăruitor, să umble cu multă precauțiune, în pași, și să-și ventileze tezele sale numai în scrieri teologice și în cercurile colegilor săi, ér pe laici și în special pe societatea orientală să o cruțe cu d'al d'astea, fiind-că nu aparțin forului lor. Noi săpăm și cetim și publicăm ceea ce găsim spre binele științei și a istoriei, dăr nu pentru al ajuta să motivăm sau sprijinim ipotezele religioase ale unuia dintre numeroșii învățați.

(Va urma)

Reprezentatii, concerte și petreceri.

Corul vocal rom. gr. or. din Lipova aranjază Sâmbătă în 15/28 Februarie a. c. în sala hotelului „Regele Ungariei”, concert împreună cu teatru, cu următorul program: a) „Resunet de la Crișana” de J. Vidu, cvintet cu solo de Bariton. b) „Parola de onóre” Aneodotă predată de G. Vlad, corist. c) Doină doiniță de I. Vorobchievici cor bărb. d) „Rugămintea din urmă” de G. Coșbuc, predată de Iuliu Putici inv. e) „Hora Oltul geme” de I. Vidu sextet. f) „Oda ostașilor români” de V. Alexandri, pred. de Atanasie Rusu corist. „Ruga de la Chiseteu”, Comedie populară în I. act cu cântece și joc de Iosif Vulcan. După producțiune joc. Inceputul la 8 ore sera. Prețul de intrare: Locul I. (r. I—II) 50 cr. Locul II. (r. III—IV.) 50 cr. Locul III. (r. V—VI și VII.) 30 cr. Loc de stat 25 cr.

Reuniunea sodalilor români din Sibiu învii la producțiunea publică împreună cu cântări, teatru și joc, ce se va aranja Sâmbătă în 15/28 Februarie 1903 în sala cea mare de la „Gesellschaftshaus”. Corurile se dirigează de d-l Candit Popa, învățător la școala de aplicație de pe lângă seminarul „Andreian”. O parte a eventualului venit curat este destinată în favorul fondului de 20 bani pentru hala de vânzare. Inceputul la 7½ ore sera. Prețul de intrare de familie (á 3 persoane) 3 corone, pentru domni 1 cor. 60 bani (membrii ordinari ai reuniunii 1 cor. 20 bani), pentru dame 1 cor.

Contribuirii peste taxă se primesc cu mulțămă și se vor publica. Bilete de intrare — sera la casă.

Program. I. Concert. Motto: „Uniți în cuget și'n simțiri cântăm cântări de înfrățire”. 1. „Sărmană frunză”, cor mixt de G. Dima 2. „Serenadă”, cor bărbătesc de Marschner cu solo de tenor, executat de d-l Nicolae Ișan. 3. „Fost-ai lele”, cor bărbătesc de Timotei Popovici. 4. Două coruri bărbătesci: a) „Voi sălcii triste”, de Mendelssohn B. b) „Vesellie”, de * *. 5. „Scumpă copilă”, cor mixt de G. Dima. 5. „Vântul suflă”, cor bărbătesc de I. Dürner. 7. „Cuplete”, cântate de * *. II. Teatru. „Iorgu de la Sadagura” seu „Nepotu-i salba dracului”, comedie în trei acte de Vasile Alexandri.

O reprezentație teatrală și un concert se va aranja în Casa națională din Arad de tinerimea română, în favorul școlarilor sëraci. Sâmbătă în 28 Februarie st. n. 1903 I. „Sărăcie lucie”, comedie populară cu cântece. Într'un act, de Iosif Vulcan. II „Steluța”, duet. V. Alexandri, cântat de d-rele S. Boșniac și A. Niga. III. „Lelea vitéză”, cor mixt de Musicescu. Joc pentru inteligență. Prețul de intrare: locul I. 2 cor., locul II 1 cor.

— Duminecă în 1 Martie st. n. 1903 se va aranja altă reprezentație teatrală și concert, tot în favorul școlarilor sëraci, cu următorul program. I. „Nóptea de S-tul George”, vodevil în două acte, de Teohar Alexi. 2. „Mai am un singur dor”, duet de Eminescu, cântat de d-rele S. Boșniac și A. Niga. 3. „Lelea vitéză”, cor miest de Musicescu. Joc pentru țărani. Prețul de intrare: locul 1. 1 cor., locul 2 40 b. Contribuirile peste taxă se primesc cu mulțămă — la adresa episcopului primar Constantin Don — și se vor publica.

— **Petrecere, concert și teatru în Caransebeș** se va aranja Duminecă în 16 Februarie (1 Martie) în sala hotelului „Pomul verde”. Pentru comitet: Dr. P. Barbu I. Biju, P. Borșan, A. Diaconovich, I. Ionaș, I. Moldovan, C. Pepa, I. Șușoiu, V. Uzonescu. Inceputul precis la 8 ore sera. Intrarea: Rang. 1: 2 corone, rang 2: 1 cor 50 b., loc de stat: 1 corónă.

ULTIME SCIRI.

Budapesta, 26 Februarie. În ședința de eră a camerei, *Barabas* a atacat cu vehemență corónă. El duse: „Dreptul națiunii maghiare nu se manifestă în corónă ungară, deși regele a depus jurământul pe ea. E timpul, ca să se pună cestiunea incompatibilității corónii ungare și a corónii austriace”. *Pichler* (kossuthist), răspundând la observările președintelui făcute lui *Barabas*, protestă, că în cameră nu e permis a-se vorbi contra principiului monarhic.

Partidul kossuthist a decis în conferința de aseră a continua cu cea mai mare energie lupta în contra proiectelor militare.

Ueskueb. 25 Februarie. Bahri-pașa, și beii Riga, Djakovaș și *Bushira* și *Mahmud* Begovic au sosit aici din Constantinopol în misiune specială. Ei vreau să înduplece pe Albanesi a primi reformele. Iritațiunea între Albanesi e mare, Trei mii din ei au ținut o adunare contra reformelor, apoi s'au dus la Ipek și amenințând curevolverul, au silit pe funcționarul de la telegraf, se ia în primire telegrama de protestare către Sultan. Seriositatea situațiunii o agravează și împrejurarea, că semințiile albaneze din Castrat, Grud și Hod sufer de fôme.

Literatură.

— „**Balade populare**” de Avram Corcea. O broșură elegant tipărită de 137 pagini, conține o multime de poezii populare, cari caracterizează fantasia poetică a popoului nostru. Aceste poezii s'au cules de autor de la un lăutar din Bănat cu numele „Vincentie Micu”. Prețul broșurei e 1 cor. 60 bani plus 20 bani porto. Se poate procura de la tipografia A. Mureșianu, Brașov.

Diverse.

Cât costă o femeie legitimă. O foie franceză publică un document, care va interesa mai ales pe candidații de însurătoare. Este vorba despre o comparație de prețuri, ce se plătesc în diferite țeri pentru o femeie legitimă. În acest preț corent al dragostei în căsătorie, Europa nu este luată în considerare. Lucru firesc. În lumea civilizată, în care trăim noi, socrii, în loc să primescă parale pentru fetele lor, trebuie să plătescă ei celor ce le iau marfa, ér acesta își poate calcula valoarea de piță al achiziției sale mai târziu. La sêlbateci însă daravera acesta se rezolvă cu mult mai simplu și mai limpede. În Uga o femeie bună, costă în general patru tauri, o cutie de cartușe și 6 ace de cusut. Se poate căpeta însă și mai ieftin. Exploratorul Wilton de exemplu, și-a căpătat o nevastă foarte frumuseică, pentru o păreche de papuci. La Carochii din California, de obicei părinții cer pentru fetele lor ½ salbă de scoice. Dcă însă fetele au o frumuseță deosebită, dca sunt destoinice, și mai sciu cöce și pâne de ghindă, petitorii plătesc bucurios o salbă întregă de scoice. O damă cafră, după poziția socială a familiei ei, se plătesce cu 2—10 vaci. Pentru o navastă în New-York, trebuie să plătescă doi-spre-dece cai. În țera tartarilor femeia se cântăresce cu unt, socrul samojed preferă cerbi, ér Chisanii indieni se mulțumesc cu puțin urez și cu o rugie (monetă). La Mișmi, un om bogat are să plătescă pentru nevastă-sa două-șeci vite cornute, un sërac își poate căpeta nevastă și pentru un porc. În Timorlant cineva nu se poate însura, dca nu poate da în schimb dinți de elefant; la Figieri este de ajuns un dinte de chit. În Unyero își poți căpeta o femeie pe credit. Vêndătorul o predă însă numai când se plătesce rata din urmă. La multe popóre din Africa, Asia și America, ginerile rămâne ca servitor la socr, cum a fost Iacob la Laban. Prețul i-se scade pe încetul din lăfă, până o plătesce deplin. La sêlbatecii din țera Manțoni poți căpeta o femeie pentru două piei de cerb, ca pretutindenea fusé și aici sunt risipitori, cari își vënd fetele și pentru o piele de cerb.

Sosiți în Brașov.

Pe ziua de 25 Februarie n.

Europa: Indig, Clușiu, Barna, Bressni z, Stein, Schreiber, Viena: Gômöry, Freiwirth, Pesta; Coltoteanu, comerciant, Galați.

Bucuresci: Thiller, Markussohr, Bucuresci; Lang, Pesta; Kovács, Făgăraș; Kramer, Zivak, Viena.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Fie-care scie, că
Semințele impregnate de năpi
a le lui
MAUTHNER
pentru nutreț, dau cele mai bune
róde, de asemenea că
Semințele pentru grădini de bucatărie,
furnisează cele mai frumoase
Zaravatură,
și din semințele de flori
ale lui Mauthner ies cele mai
frumoase flori.
 Cu un cuvânt **semințele** lui
Mauthner sunt cele mai bune.
depositele cele mai mari și prețu-
rile de tot ieftine. 865,2—48.

Dela „Tipografia A. Mureșianu“
din Brașov,
se pot procura următoarele cărți:
 (La cărțile aici înșirite este a se mai adăuga
 încă portul postal ar tat, încă 2 bani pentru
 comandație.)

Cărți pentru comercianți
 și funcționari de bancă:
Introducere în contabilitate și
contabilitatea înpartidă simplă, de I.
C. Panțu. O carte bună pentru a învăța cu

ușurință contabilitatea Paginî I—VIII +
 213. Prețul 2 cor. (+ 20 b. p.)

„Curs complet de corespondența
 comercială“ de I. C. Panțu. Conține
 modele de circulare, scrisori de informațiun,
 recomandățiun și acreditive; scrisori în
 comerțul cu mărfuri, comisiune și espedi-
 tiune; cestiuni cambiale, afaceri cu efecte,
 monede, cupóne etc. Prețul 3 cor. 20 b.
 (+ 20 b. p.)

Al doilea capitol din contabili-
tatea după, de I. C. Panțu. Acestă bro-
șură conține: afacerile de credit cambial
și afacerile de bancă. Prețul broș. 2 coróne
 (+ 10 bani porto).

Un capitol din Contabilitatea
după de I. C. Panțu. Tractéză principiile
contabilității duple ilustrate cu diferite esem-
ple. Prețul 1 cor. (+ 10 b. p.)

Procent, Promil, Interese și Teo-
ria conturilor cu-rente de I. C. Panțu.
 Arată calcularea intereselor pe an, pe
 luni și pe zile într'un mod practic; sunt
 mai multe esemple esplicate amănunțit.
 Prețul 80 b. (+ 10 b. porto.)

Cursul pieței Brașov.

Din 26 Februarie n. 1903.

Bancnot rom. Cump.	18.80	Vënd.	18.84
Argint român.	18.60		18.76
Napoleon d'ori.	18.84		18.88
Galbeni	11.20		11.30
Mărci germane	116.90		117.20
Seris fonc. Albina 5%	101.—		102.—
Lire turcesci	21.40		—
Ruble Rusesci	—		—

Abonamente la
„Gazeta Transilvaniei“
 se pot face orî și când pe timp mai
 îndelungat séu lunare.

„AURORA“

societate de imprumut și păstrare în Năséud.

CONVOCARE.

Domnii membrii ai societății de imprumut și păstrare „Aurora“
 sunt invitați a participa la

a XXIX-a adunare generală ordinară

care va avé loc **Duminecă** în **22 Martie 1903** la **10 ore a. m.** în localita-
 tea institutului din Năséud.

Pentru cazul când această adunare nu s'ar puté ținea din lipsa
 voturilor recerute, prin această se convócă tot-odată a doua adunare,
 care va avé loc în **29 Martie 1903** la órele și locul fixat, în care vor
 aduce hotăriri valabile membrii prezenti

Ordinea șilei:

1. Raportul direcțiunei și al comisiunei censurătoare
2. Statorirea bilanțului pe anul 1902, distribuirea profitului, da-
 rea absolutoriului pentru anul de gestiune espirat
3. Alegerea directorului pe timp de 3 ani.
4. Alegerea a doi membrii în consiliul administrativ pe timp
 de 3 ani.
5. Alegerea comisiunei censurătoare pe timp de un an.
6. Propunerile consiliului administrativ și eventual alte propuneri
 insinuate în sensul statutului.

Năséud, 21 Februarie 1903.

(863, 2—3)

Direcțiunea.

Săpun SCHICHT.

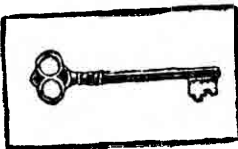
MARCA:

Cerbu séu Cheia

Săpunul cel mai bun și cu spor

și prin urmare și
 cel mai ieftin.

Nu conține ingrediente străine vêtămătore.

Se capătă pretutindenî

La cumpărare sê se observe, ca pe fie care bucată de săpun
 sê fie numele „Schicht“ și una din mărcile sus indicate.

84—40.(725)

Sz. 285—1903.

tlkv.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbiróság mint telekönyvi hatóság közhírré teszi,
 hogy a „Furnica“ takpénztár végrehajthatónak Sasu Bucura szül. Stroia
 hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 400 kor. tőkekövetelés és járu
 lékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi
 kir. járásbiróság) területén levő, a hurezi 121 sz. tlkjkvben Sasu Bucu-
 ra szül. Stroia, Sucaciu Juon Juon, Sasu Juon tulajdonául felvett

58 hrsz. ingatlra egészben 18 kor.	2155	hrs. ingatlra egészben 37 kor.	
163	21	2164	16
334	8	2198/1	17
344	72	2267	27
346	43	2278	15
401	47	2289	11
867	30	2303/2	17
966	32	2324	31
968	22	2349	10
986	35	2351	15
1263	66	2356	5
1383	19	2376	8
1402	22	2413/2	2
1406	7	2417	17
1434	36	2430/1	24
1557	91	2447	14
1772	5	2578	34
1940	25	2606	23
1942	7	2995	13
1957	19	3065	27
2061	20	3203	19
2151	33	3863/2	45

koronában ezennel megálapított kikiáltási árban elrendeltetik és hogy
 a fennebb megjelölt ingatlanok az 1903 évi Márczius hó 12-ik napján dél
 előtt 9 órakor Hurez község házánál megtartandó nyilvános árverésen
 a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át
 készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal
 számított és az 1881. novem. 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyni-
 niszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikül-
 dött kezéhez letenni avagy az 1881. LX t. cz. 170 § sa értelmében a
 bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerő
 elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1903 évi január hó 12-ik napján.

A kir. jbiróság, mint tlknyvi hatóság

SCHU PITER,
 kir. albiró.

862 1—1

ABONAMENTE

LA

„Gazeta Transilvaniei.“

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:	Pentru România și străinătate:
Pe trei luni . . . 6 cor.	Pe trei luni . . . 10 fr.
Pe șese luni . . . 12 „	Pe șese luni . . . 20 „
Pe un an 24 „	Pe un an 40 „

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:	Pentru România și străinătate:
Pe an 4 cor.	Pe an 8 fr.
Pe șese luni . . 2 „	Pe șese luni . . 4 „
Pe trei luni . . 1 „	Pe trei luni . . 2 „

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin
 — mandate postale. —

Domnii cari se vor abona din nou, sê binevoescă a
 scrie adresa lámurit și a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea
„GAZETEI TRANSILVANIEI.“

ANUNCIURI

(insertiuni și reclame)

sunt a se adresa subscrisei
 administrațiunii. In cazul pu-

blicării unui anunciu mai mu
 le odată se face scădemă
 care crește cu cât publicarea
 se face mai de multe-ori.

Admi istr. „Gazetei Trans